

ISTVÁN RÖMER, gitara

Luka Sorkočević

Sonata

Allegro moderato

Andante sostenuto

Allegro

(obr. Xh. Sahatxhija)

Anđelko Klobučar

Sonata

Allegro risoluto

Largo

Allegro scherzando

Vojislav Ivanović

Café – komadi

Preludij

Valcer

Uspavanka

Improvizacija i ples

Nostalgija

Tango

Dušan Bogdanović

Jazz sonata

Allegro non troppo, molto ritmico

Lento

Andante – Allegro moderato

Allegro molto

István Römer (Zagreb, 1962.) gitaru je studirao u razredu Marge Bäuml-Klasinc na Hochschule für Musik und darstellende Kunst u Grazu i na Muzičkoj akademiji u Zagrebu gdje je završio studij u razredu Darka Petrinjaka. Početak njegove karijere bio je obilježen mnogobrojnim nagradama na međunarodnim natjecanjima, od kojih valja izdvojiti prve nagrade koje je sredinom osamdesetih godina prošloga

stoljeća osvojio u njemačkom Mettmannu, na Segovijinom natjecanju u Palma de Mallorci i nešto poslije u Viña del Maru u Čileu. Nakon toga učestalo je nastupao u Europi, Latinskoj Americi i Aziji kao solist, u duetu s čelistom Valterom Dešpaljom i klarinetistom Milkom Pravdićem. U Zagrebačkom gitarskom triju svira s Darkom Petrinjakom i Goranom Listešom od osnutka ansambla 1984. godine. Römer je redoviti profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu.

Povjesničari bilježe kako je hrvatski skladatelj **Luka Sorkočević** (1734. - 1789.) potomak obitelji Sorgo koja se tijekom 13. stoljeća doselila u Dubrovnik. Obitelj je ubrzo stekla naklonost puka, ali i uglednih vijećnika pruživši nesebičnu pomoć nesretnicima stradalim u požaru koji je 1296. godine uništio Grad. Od tada, u znak zahvalnosti i poštovanja, članovi obitelji Sorgo postaju cijenjeni građani Republike. Sve do njene propasti 1806. godine aktivno sudjeluju u svim aspektima života Dubrovnika, od kulturnog do političkog. Tako je i Luka Sorkočević, uz skladateljski angažman, djelovao i kao diplomat pregovarajući o interesima Republike s Francuzima i Josipom II. u Beču. Poznata su i njegova prijateljstva s Haydnom, Glückom, Fortisom, Bajamontijem te poznatim pjesnikom i libretistom Metsazijem. Sorkočević svoja djela nije datirao, često niti potpisivao. Dodajmo kako je pisana građa iz koje možemo doznati više detalja iz njegova života ili skladateljskog promišljanja oskudna. Osim sedam dovršenih simfonija koje zauzimaju centralno mjesto njegova opusa, ostatak čine instrumentalna te nekoliko vokalnih djela pohranjenih u arhivu franjevačkog samostana Male braće u Dubrovniku.

Hrvatski skladatelj i orguljaš, akademik **Andelko Klobučar** (1931.) kompoziciju i orgulje učio je od eminentnih domaćih i stranih glazbenika i pedagoga. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je na Historijsko-teoretskom odjelu s radom na temu „Djela Franje Dugana“. Istodobno je studirao kompoziciju kod Mila Cipse i orgulje kod Franje Lukačića. Orgulje je usavršavao u Salzburgu kod Antona Nowakowskog, a kompoziciju u Parizu kod Andréa Joliveta. Glazbeni opus čine djela pisana na poticaj glazbenika i komornih ansambala, sakralna glazba te glazba za animirane, dokumentarne i igrane filmove. Kao pedagog radio je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu na kolegijima polifonije, glazbenih oblika i stilova te solfeggia. Kao voditelj Instituta za crkvenu glazbu pri Teološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu predavao je kolegije fuge te osnove polifone kompozicije i improvizacije. U razdoblju od 1958. do 1996. godine bio je orguljaš prvostolne crkve u Zagrebu gdje je, prema riječima dr. sc. Zdenke Weber, „...kao vjeran i nezamjenjiv glazbenik, čije je pomno praćenje katedralnoga zbora, posvećivanje glazbi za liturgijske obrede i napose nadasve inventivno improviziranje na orguljama uzdizalo srca vjernika i

obogaćivalo posvećenost misnoga slavlja“. Za mnogostruki doprinos glazbenoj umjetnosti primio je brojne nagrade i priznanja među kojima su: *Nagrada Milka Trnina* Hrvatskog društva glazbenih umjetnika, *Vjesnikova Nagrada Josip Slavenski*, *Nagrada Vladimir Nazor* za životno djelo, *Nagrada grada Zagreba*. U dva navrata nagrađen je diskografskom *Nagradom Porin*, Hrvatsko društvo glazbenih umjetnika ovjencalo ga je *Nagradom za životno djelo Lovro pl. Matačić* 2011. godine, a 1996. godine dodijeljeno mu je odlikovanje Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića za zasluge u kulturi.

Sonatu za gitaru Anđelko Klobučar je napisao za Ištvána Römera, a on ju je prvi put izveo 13. studenoga 1992. na Glazbenoj tribini Opatija.

Bosansko-hercegovački skladatelj **Vojislav Ivanović** (1959.) gitaru je diplomirao na atenskom konzervatoriju u razredu Costasa Cotsiolisa, a kompoziciju u rodnom Sarajevu u razredu Vojislava Komadine. Dobitnik je nagrada i priznanja za gitaristički i skladateljski umjetnički angažman. Njegov opus, očekivano, broji skladbe i koncert za gitaru, ali i skladbe za druge solo instrumente (violončelo, klavir, flautu), gudački kvartet, komorne ansamble, film i kazalište. Naklonost jazz improvizaciji ostvario je dijelom kao član Levantin jazz trija, a dijelom promovirajući vlastite skladbe u suradnji s eminentnim jazz glazbenicima. Café – komadi, njih šest, Ivanović je napisao tijekom studija u Ateni (1985./86.). Temelje se na improvizacijama koje su on i njegove kolege glazbenici izvodili u slobodno vrijeme. Tako su ovi komadi posveta jednom lijepom razdoblju skladateljeva života. Danas je Vojislav Ivanović profesor gitare na Muzičkoj akademiji u Sarajevu, a njegove skladbe redovito objavljuje ugledna izdavačka kuća Chanterelle.

Kritičari **Dušana Bogdanovića** (1955.), uz Lea Brouwera, svrstavaju među najvažnije skladatelje za gitaru prošlog stoljeća. U Ženevi je studirao kompoziciju (P. Wissmere i A. Ginastera) i gitaru (M. L. São Marcos). Osim nagrada koje je osvojio kao gitarski interpret i skladatelj, valja istaknuti i recital koji je održao u dvorani njujorškog Carnegie Halla. Kritičari se slažu kako je Bogdanovićev stil sinteza klasike, jazz, ali i folklornih idioma. U skladateljskom opusu djela za gitaru zauzimaju posebno mjesto bilo da se radi o skladbama za gitaru solo, za gitaru kao dio komornog ansambla ili za gitaru i orkestar. Pa ipak, stvaralački nerv ga tjera na istraživanje zvuka i izvođačkog korpusa. Tako je, u suradnji s kiparom Stephenom Freedmanom, napisao skladbu za šest keramičkih gongova *To Where Does The One Return*. Njegove skladbe za gitaru solo su na koncertnom repertoaru i nosačima zvuka eminentnih svjetskih gitarskih interpretata (Scotta Tennanta, Eduarda Isaaca, Zorana Dukića i dr.). Danas je profesor na konzervatoriju u Ženevi. Uz pedagoški rad autor je i teoretskih radova za gitaru te knjige eseja *Ex Ovo*.